

290

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

BŘEZEN 2017

Guido Reni, Sv. Josef s malým Ježíškem

Drazí farníci!

Přesně na první den tohoto měsíce vstupujeme do doby postní. Je to období pokání a obrácení, ve kterém si uvědomujeme, kolik stálo naše Vykoupení, a jaké velké zlo způsobily a způsobují naše hříchy. Ježíš Kristus, Syn Boží, sestoupil na naši zem, aby nás spasil svou obětí na kříži. Doba postní nám zvláštním způsobem připomíná znamení kříže, které není pouhým symbolem, ale nástrojem našeho Vykoupení. Tak jako se odevzdal Boží Syn z lásky k nám, máme se i my chtít alespoň trochu více odevzdat z lásky k Bohu, abychom tak vynahradili naše provinění a hříchy, za které si zasluhujeme Boží trest. Jak od starozákonních proroků, tak zvláště od Pána Ježíše jsme vyzýváni k obrácení a pokání a tzn. nastoupení nové cesty, která má nasměrovat náš život zase o něco více k Bohu. To předpokládá upřímné a hluboké zpytování svědomí, které by mělo vyústit v konkrétní a opravdové předsevzetí a sebezápory, které nám mají pomoci odpoutat se od sebe sama, očistit svůj duchovní zrak, naše myšlení, přání a touhy a vše zaměřit k úsilí o lepší a věrnější plnění Boží vůle v našem každodenním životě. Pán Ježíš nám jasně říká: „Kdo chce jít za mnou, vezmi svůj kříž a následuj mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho. Kdo však svůj život ztratí pro mne a pro evangelium, zachrání si ho“ (Mt 16,24-25). Nikdo ale nechce jen tak ztratit život. Naopak následkem dědičného hříchu jsme v neustálém pokušení považovat tento pozemský život za trvalý a definitivní, a proto si ho chceme co nejvíce užít, což zcela odporuje slovům a kázání Pána Ježíše. Proč tedy máme chtít ztratit život? Znamená to plně se odpoutat od všeho pouze dočasného a pomíjivého a začít s větší rozhodností usilovat o dobro nadpřirozené a definitivní. K tomu nám pomáhá modlitba, svátosti, četba Písma sv. a samozřejmě i též konání drobných skutků pokání, které nám dávají sílu na ničem pozemském neulpět a mít před našima očima stále jasněji cíl a význam naší lidské existence. K tomu všemu je třeba osobního setkávání v tichém usebrání s Ježíšem Kristem, ve kterém mohou vnímat přítomnost a vedení Boží a také přijímat jeho sílu a milost k opravdovému obrácení. Usebranost předpokládá ztišení, které mne vytrhává z hluku světa a uvádí do blízkosti Boží, která dává často zcela jiný pohled na náš všední život a především na „naše“ priority a tím nám je pomáhá změnit. Ticho je tedy zásadní a podstatné, abychom mohli naslouchat Bohu a slyšet jeho hlas. Ticho není cílem, ale pouze prostředkem, i když velice nutným. Velice se mně líbila část rozhovoru s kardinálem R. Sarahem, ve kterém mluví o potřebě ticha: „Ticho je Boží cestou. On sám k nám přišel v tichosti. Pokud se s Ním chceme setkat, musíme se naučit tichu. Také kněží se musí naučit mlčení. Když totiž jdeme na mši, často od začátku do konce slyšíme pouze kněze, který nepřestává mluvit. Nenechává Bohu čas, aby On mohl k lidem promluvit. Lidé pak vycházejí z kostela – a nabízí se otázka, s kým se tam vlastně setkali, s Bohem nebo se sebou navzájem? V kostele už nenajdeme ani postoj, který by vyjadřoval to, že stojíme před Bohem. Hleďte, jak se chovají muslimové v mešitě. Modlí se v tichosti. Jejich tělo je obrácené k Bohu. Nekoukají na sebe navzájem. Je zapotřebí podniknout určité kroky také u nás a přitom mít na paměti, že ticho je boj. Abychom v něm zvítězili, je potřeba utkat se především se sebou samým, se svým sklonem k halasu. Halas nám totiž dovoluje setrvávat na povrchu, nevstupovat do hloubky. Tento boj o ticho je třeba vést každý den, protože se každý den musíme ptát na cestu, kterou zná pouze Kristus – s nímž se uprostřed halasu nepotkáme. Pomysleme na jeho tichou přítomnost ve svatostánku během eucharistie. Přichází v tichosti pod způsoby chleba a vína. „Pouze víra nám dovoluje rozpoznávat Jeho reálnou přítomnost“, řekl pro francouzské katolické rádio RCF kardinál Robert Sarah. Zkusme si v této postní době najít chvíle ticha, které naplníme setkáním s tím, který je nejenom alfou a omegou našeho života, ale také milosrdným Otcem, který nám ukazuje, jak a co je třeba změnit, aby náš život lépe odpovídal plánu Božímu. Upevněme pouto naší víry, které nám pomáhá nejenom projít všemožnými zkouškami, ale vybízí nás velkoryseji odpovědět na Boží lásku.

Vít Uher

K tomu vám žehná Váš P. Vít

BŘEZEN 2017			
1	st	Popeleční středa, den přísného postu	
2	čt	dny po Popeleční středě	
3	pá	dny po Popeleční středě, první pátek	
4	so	dny po Popeleční středě	
5	ne	I. NEDĚLE POSTNÍ	
6	po	1. postní týden	
7	út	1. postní týden, sv. Perpetuy a Felicity	
8	st	1. postní týden, sv. Jana z Boha	
9	čt	1. postní týden, sv. Františky Římské	
10	pá	1. postní týden, sv. Jana Ogilvie	
11	so	1. postní týden	
12	ne	II. NEDĚLE POSTNÍ	
13	po	2. postní týden, výroční den zvolení papeže Františka	
14	út	2. postní týden	
15	st	2. postní týden	
16	čt	2. postní týden	
17	pá	2. postní týden, sv. Patrika	
18	so	2. postní týden, sv. Cyrila Jeruzalémského	
19	ne	III. NEDĚLE POSTNÍ	
20	po	Sv. Josefa, Snoubence Panny Marie	slavnost, přeloženo z 19. 3.
21	út	3. postní týden	
22	st	3. postní týden	
23	čt	3. postní týden, sv. Turibia z Mongroveja	
24	pá	3. postní týden	
25	so	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	slavnost
26	ne	IV. NEDĚLE POSTNÍ	
27	po	4. postní týden	
28	út	4. postní týden	
29	st	4. postní týden	
30	čt	4. postní týden	
31	pá	4. postní týden	

udělování popelce – začátek doby postní

středa 1. 3. v 6.00 Sv. Roch
a v 18.00 Sv. Prokopa

slavnost sv. Josefa

pondělí 20. března – mše sv.
v 18.00 kostel sv. Prokopa

slavnost Zvěstování Páně

sobota 25. 3. v 8.00 mše sv. kostel sv. Prokopa

sbírka na splátku farního úvěru

neděle 5. 3. (všechny kostely)

výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

čtvrtek 2. 3. po mši sv. do 20.00 – Sv. Prokop

úterý 28. 3. v 17.30 v kostele sv. Anny

mše sv. v Tridentském ritu

pondělí 6. 3. v 18.00 – kostel sv. Rocha

pobožnost Křížové cesty

pátek 3., 10., 17., 24., 31. března v 17.15
kostel sv. Prokopa

první a druhé skrutinium katechumenů

neděle 5. 3. a 12. 3.

v 9.30 kostel sv. Prokopa

postní duchovní obnova

sobota 4. 3. v 9.00 mše sv. kostel sv. Prokopa

Duchovní přednášky se budou konat ve farním centru sv. Prokopa.

Duchovní obnovu povede P. MUDr. Vojtěch Novák, administrátor farnosti Rakovník a okrskový vikář rakovnického vikariátu.

Zájemci se mohou přihlásit do 28. 2. na webových stránkách farnosti anebo v sakristii kostela.

setkání ministrantů

neděle 19. 3. v 17.00

Farní centrum

úklid kostelů

sobota 11. 3. mše sv. v 8.00 – Sv. Prokop

udělení svátosti pomazání nemocných

neděle 26. 3. všechny kostely

Milí farníci,

chci vám poděkovat za vaši velkou podporu, kterou jste mě provázeli během celého zkouškového období. Všechny zkoušky jsem úspěšně složil. Po zkouškách jsem si také odpočinul, dobil baterky a navštívil i nějaká místa v okolí Říma. Po jedné ze zkoušek jsem se byl provětrat a projít po pláži v nedaleké Ostii, ale také jsem navštívil Florencii – jeden z uměleckých klenotů Itálie. Měl jsem také příležitost se podívat za svými známými ve farnosti, která mě přijala na začátku mého pobytu v Římě. Od dvacátého února jsme nascočili do letního semestru, ve kterém mám

kromě dvousemestrálních předmětů také patrologii – teologická nauka o církevních otcích a prvních staletích církve. Dějiny prvotní církve jsou velmi zajímavé, jak fungovala ranná křesťanská komunita, jak se šířilo evangelium a jak se jeho nauka tříbila pod tlakem mnoha bludů, jak umírali mnozí křesťané pevně ukotvení v Kristu a tak vydali nesmazatelné znamení víry... Fascinující byla pro mě také návštěva Kalixtových katakomb. Místo, kde je pohřbeno přibližně půl milionu lidí, křesťanů, židů i pohanů. Zde se pohřbívalo přibližně od poloviny 2. století do cca. 5. st. Kromě jiných významných hrobů se zde nachází také papežská hrobka, kde jsou pohřbeni papežové 2.–4. století. Člověk se dotýká historie, a to nejenom té faktické, ale zvláště té duchovní. Mnozí z těchto papežů byli později (cca v 9.st.) přemístěni (translace) do prvních bazilik, kde jsou uctívání již několik staletí. Z komunitního života na nás čeká březnová sbírka potravin, kde svojí aktivní účastí přispějeme nuzným lidem na živobytí. Ale také na nás čeká pravidelná víkendová duchovní obnova.

S pozdravem z Říma

Flux miroslav

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

Encyklika papeže Jana XXIII. vydaná dne 11. dubna 1963. Je jednou z nejslavnějších encyklik 20. století a posledním velkým počinem Jana XXIII., který necelé dva měsíce po jejím vydání zemřel na rakovinu. Jasný a srozumitelný text a optimistický tón celé encykliky vzbudil u katolíků i nekatolíků živý ohlas.

Pacem in terris – Mír na zemi

(s podtitulem O míru mezi všemi národy v pravdě, spravedlnosti, lásce a svobodě)

Úvodní slova encykliky:

Mír na zemi, tuto horoucí touhu lidí všech dob, nelze, jak známo, uskutečnit a upevnit bez posvátného zachování řádu, který ustanovil Bůh. Vědecký pokrok a technické vynálezy nás učí, že v živých bytostech i v přírodních silách vládne podivuhodný řád; a že stejně tak je člověku vlastní taková důstojnost, že je schopen jak tento řád objevovat, tak vytvářet si vhodné nástroje, aby se těchto sil zmocnil a využil jich pro sebe. Avšak vědecký pokrok a technické vynálezy ukazují především nekonečnou velikost Boha, který stvořil jak vesmír, tak i člověka. Vytvořil vesmír z ničeho a vložil do něho poklady své moudrosti a dobroty. Žalmista Páně proto chválí Boha těmito slovy: „Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!“; a na jiném místě: „Jak četná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi moudře učinil.“ Člověka stvořil jako svůj obraz, sobě podobného, obdařeného rozumem a svobodnou vůlí, a ustanovil ho pánem všech věcí. „Učinils ho jen o málo menším, než jsou andělé“ – vyznává žalmista – „ověnčils ho ctí a slávou, dals mu vládnout nad dílem svých rukou, položils mu k nohám všechno.“

Znamení řád vesmíru je však nyní v podivném rozporu s nepořádkem, který vládne mezi lidmi a mezi národy; jako by se jejich vzájemné vztahy nemohly řídit jinak než násilím. Stvořitel přece vtiskl do lidské přirozenosti řád: řád, který svědomí člověka odhaluje a přikazuje mu jej bezvýhradně zachovávat: „Tím jen ukazují, že obsah zákona mají vepsán ve svém srdci; jejich svědomí o tom vydává svědectví.“ Jak by tomu ostatně mohlo být jinak? Každé dílo Boží totiž podává zprávu o nekonečné Boží moudrosti: zprávu tím jasnější, čím větší dokonalostí je obdařeno. Mylné názory však vedou často k omylu: mnozí se domnívají, že vztahy mezi jednotlivci a státem, k němuž přísluší, lze uspořádat podle těchž zákonů, jimiž lze vládnout nad vesmírnými silami a živly, které nejsou nadány rozumem; avšak zákony, jimiž se řídí lidské vztahy, jsou zcela jiného druhu a je třeba objevovat je tam, kam je vepsal Původce všech věcí, to jest v lidské přirozenosti. Tyto zákony dávají lidem zřetelná naučení: jak mají uspořádat vztahy svého vzájemného soužití s jinými lidmi; jak mají být upraveny vztahy mezi občany a státními úřady; jak mají vypadat vzájemné mezistátní kontakty; a konečně jak se k sobě mají chovat jednotlivci a státy na straně jedné a světové společenství na straně druhé; ohled na obecné blaho všech lidí naléhavě žádá, aby konečně došlo k založení takového společenství.

Jan XXIII. (vl. jm. Angelo Giuseppe Roncalli) byl papežem v letech 1958–1963. Byl nástupcem papeže Pia XII. a předchůdcem papeže Pavla VI.

František Prášek (80) má ke sportu blízký vztah. Vedl k němu děti i mládež, pro které léta organizoval tábory. Nyní většinu času věnuje aktivitám pro lidi důchodového věku. Je předsedou Svazu důchodců na Žižkově.

Byl jste ke sportu veden od dětství?

Pocházím z Českých Budějovic, kde jsem žil do maturity. Vyrostl jsem v hluboce věřící rodině jako nejstarší z pěti dětí. Mám dvě dcery a čtyři vnoučata, z toho dva vnuky na medicíně a jednoho na právech. Sport jsem dělal aktivně celý život, organizoval dětské tábory a věnoval se mládeži. Byly to tábory sportovní, odborářské a skautské. Dnes jsem členem katolického oddílu Junáka a členem československého, později českého Orla. V Orlu působili také můj otec, dědeček a strýc.

Když se řekne tělovýchova, mnohým se vybaví Sokol. Vy jste členem Orla...

Orel byl dříve katolická, dnes křesťanská sportovní-vzdělávací organizace. Myslím, že je velký rozdíl mezi činností Orla na Moravě a v Čechách. Na Moravě je více věřících, tak tam to přece jen má vyšší úroveň. Nejhorší situace Orla je v Praze. Nejsou tu prostory, v podstatě to tu vymírá.

Tábory byly Váš koníček. Co bylo Vaším povoláním?

Tábory jsem organizoval přes 40 let. Zároveň jsem působil jako lektor, takže mi prošlo pod rukama několik tisíc oddílových vedoucích a několik set vedoucích táborů. Jsem spoluautorem několika táborových brožur. Většinu svého života jsem strávil ve Výzkumném ústavu matematických strojů Československé akademie věd. Poté jsem založil vlastní firmu a specializoval se jako projektant na elektronická zařízení nemocnic. To jsem s úspěchem dělal od svých 67 let. Měl jsem kancelář v Thomayerově nemocnici, viděl jsem bídu starých lidí a říkal si, že když mě Pán Bůh dal ještě tolik tělesné a duševní síly, ale k mladým už mám daleko, přesunu se ke spektru důchodců. V současné době jsem místopředsedou Svazu důchodců ČR, jehož jsem na Praze 3 předsedou základní organizace.

Jaká je činnost Svazu?

Závisí to samozřejmě na financích, nicméně současné vedení radnice Prahy 3 nám jde na ruku. Praha má asi 26 těchto organizací a my jsme v jejím rámci nejlepší. Pořádáme jednodenní i vícedenní poznávací zájezdy. Získali jsme od radnice prostory v Olšanské ulici, kde se jednou týdně scházíme a úřadujeme. Snažím se, aby důchodci neseděli jen doma a netrávili většinu času sledováním stupidních seriálů a čekáním na to, až si pro ně přijde „zubatá“. Pokud to jde, aby se co nejvíce hýbali. Pořádáme vlastivědné procházky po Praze, každý pátek (kromě svátků) děláme výlety po Středočeském kraji v rámci turistického oddílu, který vedu.

Kolik seniorů jste oslovili?

Evidovaných důchodců bylo kolem 600. Nicméně nynější základna má 400 členů, kteří mají legitimaci a zaplacené příspěvky. Zapojují se hlavně ženy, více vydrží a nejsou lenivé. Jedná se především o vdovy, které samota tíží, mají odrostlá vnoučata a setkání je pro ně společenská událost.

Vnímáte někdy úbytek sil? Neplánujete více odpočinku?

Až mi skončí funkční období (konec prosince 2018), dá-li mi Pán Bůh ještě zdraví, položím si nohy na stůl a nechám se obsluhovat. (smích)

Máte životní krédo?

Moje generace byla odchovaná na mayovkách a foglarovkách. Jako malému klukovi se mi dostala do rukou Kniha lesní moudrosti, což je taková Bible skautingu a tábornictví vůbec. Napsal ji Ernest Thompson Seton, což byl v podstatě duchovní otec Junáka. V záhlaví knihy je motto, které se stalo zároveň mým celoživotním krédem. „Protože jsem poznal trýzeň žizně, snažil jsem se vyhloubit studnu, aby i jiní z ní mohli pít.“ **-im-**

Mika Waltari: Jeho království. Román o jednom z nejdramatičtějších úseků lidských dějin – o ukřižování Ježíše Krista. Vypravěčem románu je Říman Marcus . Mezentianus, který před nešťastnou láskou utíká do Jeruzaléma a stává se zde účastníkem dějů, jež ovlivnily jeho život.

(Pokračování článku od kardinála R. Saraha, Prefekta kongregace pro bohoslužbu a svátosti)

Ticho v liturgii

Modlitba je rozhovorem, dialogem s trojjediným Bohem tehdy, jestliže se v určitých chvílích na Boha obracíme a v jiných zmlkne, abychom mu naslouchali. Proto nepřekvapuje, že ticho je třeba považovat za důležitou součást liturgie. Je sice pravda, že východní rity – které nespadají do kompetence mojí Kongregace – nepočítají během božské liturgie s chvílemi ticha. Na Západě ale ve všech ritech (římském, římsko-lyonském, kartuziánském, dominikánském, ambroziánském atd.) tichá modlitba kněze není vždy doprovázena zpěvem sboru anebo věřících. Latinská mše tedy odjakživa zahrnuje chvíle naprostého ticha. Druhý vatikánský koncil čas pro ticho během eucharistické oběti zachoval. Tak konstituce o posvátné liturgii *Sacrosanctum concilium* v čísle 30 říká, že „v zájmu aktivní účasti (...) se má ve vhodných chvílích zachovávat posvátné mlčení“. Všeobecné pokyny k římskému misálu Pavla VI., znovu vydané Janem Pavlem II. v roce 2002, upřesňují, v jakých chvílích mše svatě je třeba zachovat ticho: „Jeho povaha závisí na momentu, do něhož je při různých obřadech zařazeno. Tak během úkonu kajcnosti a po výzvě k modlitbě ticho pomáhá k usebrání; po čtení nebo homilii je ticho výzvou ke krátké meditaci nad tím, co jsme vyslechli; po svatém přijímání ticho napomáhá vnitřní modlitbě chvály a prosby.“

„Také před samotnou bohoslužbou je dobré zachovat ticho v kostele, v sakristii a na místě, kde se oblékají roucha a v přilehlých prostorách, aby se všichni mohli na posvátnou bohoslužbu připravit zbožně a tak, jak se sluší a patří“ (č. 45). Ticho tedy v řádné formě římské liturgie neschází vůbec, alespoň nakolik se dodržují její předpisy a je přihlíženo k tomu, co se k ní doporučuje. Dále je třeba, kromě případu homilie, vyloučit jakýkoli proslov nebo prezentaci osob v průběhu mše svaté. Opravdu je třeba se vyvarovat toho, abychom kostel, který je domem Božím určeným k adoraci, přeměňovali na divadelní síň, kde herci, více nebo méně schopní, sklizejí potlesk na základě svých větších či menších komunikačních schopností, jak to často vnímáme z medií. Je třeba snažit se důvody této liturgické disciplíny týkající se ticha pochopit a vstřebat. Abychom dokázali dojít přesvědčení o nezbytnosti ticha při liturgii, k tomu nám mohou pomoci někteří obzvláště kvalifikovaní autoři.

Na prvním místě to je monsignor Guido Marini, hlavní ceremoniář papežských bohoslužeb, který vyjadřuje základní princip těmito slovy: „dobře slavená liturgie má, s jazykem sobě vlastním a ve svých rozličných částech, počítat se šťastným střídáním ticha a slov, kde ticho slova oduševňuje, umožňuje hlasu, aby zněl s mimořádnou hloubkou, a udržuje každý hlasový projev ve správném ovzduší usebranosti. Požadované ticho tedy nemá být chápáno tak jako obyčejná pauza mezi jednotlivými částmi bohoslužby. Spíš má být považováno za pravý a vlastní obřadný moment, který slovo, ústní modlitbu, zpěv nebo gesto doplňuje“. Kardinál Joseph Ratzinger již ve svém slavném díle *Duch liturgie* říkal, že „velké tajemství, které přesahuje každé slovo, nás vyzývá ke ztišení. A ticho, evidentně, patří také k liturgii. Je třeba, aby toto ticho bylo plné, aby to nebyla jen nepřítomnost řeči nebo činu. To, co od liturgie očekáváme, je, že nám nabídne toto podstatné, pozitivní ticho, ve kterém můžeme znovu nalézt sebe samé. Ticho, které není jen odmlkou, ve které na nás doráží tisíce myšlenek a tužeb, ale usebráním, které nám přináší vnitřní mír, které nám dovolí dýchat a objevit podstatné“. Jedná se tedy o ticho, ve kterém prostě hledíme na Boha, ve kterém dovolíme, aby Bůh hleděl na nás a zahalil nás tajemstvím svého majestátu a svojí lásky. Kardinál Ratzinger také zmiňoval některé zvláštní chvíle ticha. Například říkal: „Také chvíle obětování se může dít v tichu. K přípravě darů se tato praxe opravdu hodí a nemůže nebýt plodná, za předpokladu, že tato příprava není chápána jen jako vnější činnost nezbytná k průběhu liturgie, ale také jako podstatné niterný proces; jde o to připojit se k oběti, kterou Ježíš Kristus nabízí Otcí“ (tamtéž). V tomto smyslu jsou hodné odsouzení dlouhé a hlučné obětní průvody v některých afrických zemích, při kterých se donekonečna tančí. Člověk má potom dojem, že je přítomen folklornímu představení, které překrucuje Kristovu krvavou oběť na kříži a oddaluje nás od eucharistického tajemství.

Je tedy třeba trvat na tichu laiků během eucharistické modlitby, jak upřesňuje monsignor Guido Marini: „Toto ticho neznamená nečinnost nebo nedostatek účasti. Toto ticho směřuje k tomu, aby všichni vstoupili do úkonu lásky, kterým se Ježíš nabízí Otcí na kříži za spásu světa. Toto ticho, opravdu posvátné, je liturgickým prostorem k tomu, abychom celou silou své bytosti řekli ano Kristovu jednání, aby se tak mohlo stát také naším jednáním v každodennosti života“.

V našem povídání o kostelích zůstaneme ještě u nejdůležitějšího kostela nejen Prahy, ale i celých Čech. Sídelní kostel pražského biskupa, tedy svatovítskou katedrálu, jsme opustili jako centrální stavbu, rotundu u nejspíše čtyřmi apsidami. Ohledně jejího vzniku, vývoje a podoby jistě nebylo ještě řečeno poslední slovo. My se ale přesuneme na přece jen poněkud jistější půdu. Jak rostla Praha, stále výrazněji se projevovala prostorová nedostatečnost rotundy jakožto biskupského a kapitulního kostela. Za knížete Spytihněva II. se začala v roce 1060 stavět románská

bazilika svatého Víta, Václava, Vojtěcha a Panny Marie.

Trojloďní plochostropá bazilika měla chór nejen na východě, ale i na západě, oba chóry byly ukončeny půlkruhovou apsidou. Západní chór nesl samostatné zasvěcení Panně Marii. Na západní straně se k trojlodí přikládal transept (příčná loď) a dvojice věží. Pod každým chórem se nacházela krypta – na západní straně byla zasvěcena sv. Martinu, na východě sv. Kosmovi a Damiánu. K této východní kryptě byla ještě později připojena další, zasvěcena sv. Gaudentiu. Části kostela, které byly „podsklepené“, tedy nacházely se pod nimi klenuté krypty, měly oproti zbývajícím částem vyvýšenou úroveň podlahy.

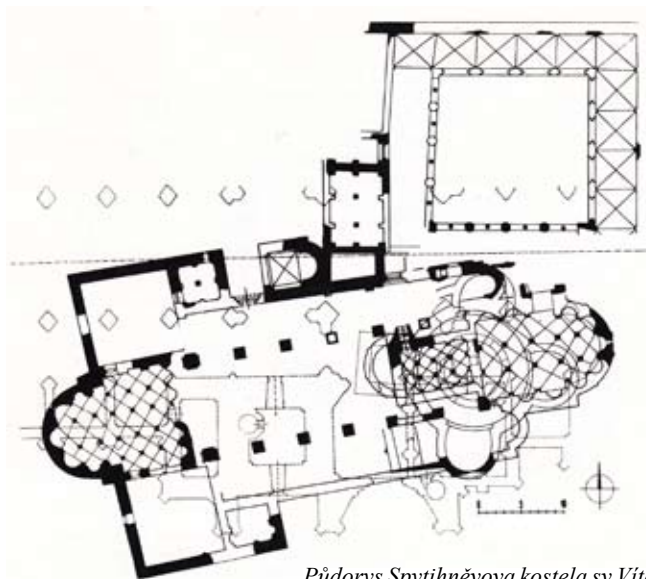
Podobně jako v předchůdci (rotundě) i následovníku (gotické katedrále) tohoto kostela, i v románské bazilice představoval klíčové místo hrob sv. Václava, část zdiva jižní apsidy někdejší

rotundy byla zachována a tvořila nyní součást východního závěru jižní boční lodí baziliky. Zbořena tak byla až při výstavbě svatováclavské kaple, kterou známe dnes. Veliké úcty zbožných poutníků se dostalo též hrobu svatého Vojtěcha. V kostele, jeho kryptách a kaplích, byla postupně pohřbena celá řada pražských biskupů, členů panovnícké rodiny a dalších významných osob.

Protože český kníže Spytihněv II. krátce po zahájení stavby baziliky (již v roce 1061) zemřel, většina prací probíhala již za panování jeho bratra Vratislava II. Výstavba se táhla až téměř do konce 11. století, kostel byl navíc v roce 1091 postižen požárem. Hlavní oltář byl posvěcen roku 1094, celý kostel pak v roce 1096. Znovu zde hořelo již v roce 1142, poškození kostela bylo tentokrát ale asi jen dílčí, znovu posvěcen byl již v roce 1143.

Severně od kostela se k němu připojovaly objekty kapitulního kláštera, celý komplex byl krytou chodbou spojen se svatojiřským kostelem a jiná chodba kostel propojovala s kostelem na jižní straně, jehož pozůstatky byly zjištěny archeologickým výzkumem pod 3. hradním nádvořím. Celý areál byl v této podobě dokončen až v průběhu 13. století, ovšem již ve století následujícím zde byla zahájena výstavba katedrály ve zcela jiném slohu i měřítku. Významné části spodních partií baziliky se však dochovaly dodnes a podávají svědectví o stavebním umění našich předků žijících v 11. století.

-lb-

Půdorys Spytihněvova kostela sv. Víta, po roce 1060. Pražský hrad (ÚTDU)

Farnost sv. Prokopa na Žižkově a Diakonie Broumov pořádají

HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

pátek 24. 3. 2017 od 13 do 18 hodin,
sobota 25. 3. 2017 od 10 do 16 hodin

v prostorách bývalého skladu Diakonie Broumov, Praha-Žižkov,
Prokopova ulice 216/4 (ve dvoře)

Vybíráme:

- **oblečení všeho druhu – letní, zimní, pánské, dámské, dětské**
- **domácí textil – ručníky, utěrky, povlečení, záclony**
- **deky, přikrývky, polštáře – i péřové spacáky**
- **nádobí – použitelné, i jednotlivé kusy**
- **boty – neobnošené (z hygienických důvodů)**
- **hračky**
- **hygienické potřeby.**

Prosíme také o příspěvek na dopravu.

Sbírka je určena pro sociálně slabé jednotlivce i rodiny, domovy pro seniory, domovy pro matky s dětmi v tísní – v České republice.

Bližší info telefonu 736 242 333.

Pozvánka Poledního ateliéru

Přijďte se na Květnou neděli podívat na nové jarní a velikonoční výrobky Poledního ateliéru, které budeme nabízet po mši svatě asi v 10:30 v předsíni kostela sv. Prokopa. Jejich zakoupením podpoříte sociální projekty naší farní charity.

170. ALEXANDR III.

(1159 – † 1181)

Alexandr III. se narodil v Sieně kolem roku 1105. Byl slavným doktorem práv v Boloni a poté kanovníkem v Pise. Byl nejbližším poradcem papeže Hadriána IV. a ztotožňoval se s jeho proticísařskou politikou, což jej dostalo do sporu s Fridrichem I. Barbarossou.

Po smrti Hadriána IV. zvolili někteří kardinálové urychleně za papeže kardinála Ottaviana. Velká většina však, v ten samý den, 7. září 1159, zvolila Orlanda. Protože bylo dohodnuto, že volba musí být jednohlasná, došlo po jeho zvolení k násilnostem a Orlando se uchýlil do vatikánské pevnosti při chrámě sv. Petra. Až 20. září 1159 jej biskup z Ostie vysvětil jako papeže Alexandra III. v Ninfe.

Spor mezi papežem a císařem pokračoval, proto papež Alexandr III. v dubnu 1162 přemístil své sídlo do Francie. Navzdory tomu, že se v listopadu 1165 vrátil do Říma, nedokázal zabránit, aby v létě roku 1167 obsadil město Fridrich I. a vzdoropapež Paschal III. ho korunoval. Papežovo trpělivé vyjednávání přineslo svůj výsledek, když Fridrich I. Benátským mírem 24. července 1177 uznal Alexandra III. za právoplatného papeže, ale za cenu, že z něho odvolá klatbu.

Alexandr III. podporoval canterburského arcibiskupa Tomáše Becketa ve sporu s anglickým

Vlastní jméno nebo rod:	Orlando Bandinelli
Původ:	Itálie
Datum narození:	1105
Místo narození:	Siena, Itálie
Datum zvolení:	7. 9. 1159
Datum úmrtí:	3. 8. 1181
Místo úmrtí:	Civita Castellana, Itálie
Místo pohřbu:	Řím, Lateránská basilika
Pontifikát:	21 let 10 měsíců 27 dní

králem Jindřichem II. Po Becketově zavraždění uvalil papež na krále všechny možné sankce.

Od 5. března do 19. března 1179 vedl papež Třetí lateránský koncil (11. ekumenický), který ukončil papežský rozkol.

Mezi nejvýznamnější dekrety, které papež Alexandr III. vydal, patří ty, které podporují univerzity, vyzývají katedrály, aby financovaly školy, a dekret stanovující potřebu dvouřetinové většiny kardinálů při volbě papeže. Alexandr III. byl prvním velkým papežem-právníkem a mnohá jeho rozhodnutí se dostala i do pozdějších sbírek církevního práva. Roku 1171 potvrdil založení portugalského rytířského řádu Křídla sv. Michala. Za jeho pontifikátu přešlo právo kanonizace (svatořečení) výhradně do rukou papeže, předtím bylo možné i svatořečení bez papežského souhlasu.

Krátce po lateránském koncilu přinutila Alexandra III. lidová vzpoura opustit Řím a poslední dva roky svého života strávil v rozličných městech v tehdejší papežské státi. Když 30. srpna 1181 zemřel, nacházel se v Civita Castellana, 55 km severně od Říma. Jeho tělo bylo přeneseno do Říma a pochováno v Lateránské bazilice. Podle církevního historika J. N. D. Kellyho je občané zhanobili.

Zdroj: Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi, internet

Duben

Sobota 29. 4. – pěší pouť na mariánské poutní místo do Petrovic u Rakovníka.

Pojedeme autobusem z Prahy do Rakovníka a pak půjdeme pěšky až do Petrovic, což je asi 11 km.

Květen

Sobota 6. 5. – autobusová pouť na mariánské poutní místo do Klokot u Tábora, kde bude mše sv. a dále bychom jeli do Milevska a navštívili bychom opravený premonstrátský klášter.

Sobota 13. 5. – pouť za kněžská a duchovní povolání na Svatou Horu u Příbrami.

Sobota 20. 5. – farnost v pohybu do Nového Strašecí, kde bude mše sv. a tradiční opékání špekáčků.

Postní kasička

Přiblížila se postní doba, kterou bychom měli prožít trochu jinak. Čtyřicet postních dnů budeme moci den co den číst a poslouchat Boží Slovo a vědomě se postit nejen od jídla, ale především od příjemnosti, které si sami a dobrovolně odřekneme. Způsobů je mnoho – např.:

- chodit pěšky, místo jízdy tramvají
- jet MHD místo autem
- pít obyčejnou vodu
- odřící si televizi, kino apod.
- nekupovat časopisy
- a samozřejmě nemlsat ☺

Opět můžeme celé postní období odkládat takto ušetřené peníze do kasičky, jejíž obsah pak pravidelně anebo najednou na Boží Hod velikonoční přesuneme do farní postní pokladničky.

Vybrané peníze pak pošleme sestrám vincentkám, které se starají o opravdu nuzné rodiny na východním Slovensku a na Ukrajině. Bída je tam skutečně veliká – např. děti nemají ani zimní boty, nemocní a invalidé nemají peníze na léky, nemohou si koupit uhlí na topení, což v letošní zimě bylo zvlášť citelné.

I náš milovaný a obdivuhodný papež František nás stále vyzývá k praktické a konkrétní solidaritě s potřebnými, která má být projevem skutečného pokání.

Václava Hilbertová

Žižkovský chrámový sbor

Žižkovský chrámový sbor hledá nové zpěváky do všech hlasových kategorií. Máte chuť si zazpívat při velikonočních bohoslužbách a posílit naše řady? Neváhejte se ozvat na e-mail gilnien@seznam.cz. Poptáváme převážně basy, tenory a soprány. Předchozí zkušenosti se sborovým zpěvem nejsou nutné. Zkoušíme o vybraných nedělích. Těšíme se na vás!

Přihláška na víkend rodin

Milé rodiny!

Výdejte se na prodloužený víkend s ostatními farními rodinami do ekocentra Chaloupky u Nové Brtnice (okr. Jihlava)!

Ubytování je v třílůžkových pokojích s příslušenstvím nebo ve společné ložnici, s sebou spacáky. Vařit si budeme tentokrát sami.

Termín: 28. 4.–1. 5. 2017.

Kontakt: Jana Trnková (email: jana_trnkova@volny.cz)

Přihlašujte se do 21. 3. 2017

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	St	Řím 1, 1-15	Vstupní pozdrav
2.	Čt	Řím 1, 16-32	Pavlovo evangelium
3.	Pá	Řím 2, 1-16	Boží soud hrozí všem
4.	So		
5.	Ne	Řím 2, 17-29	Omyl židů
6.	Po	Řím 3, 1-20	Před Bohem jsou všichni obviněni
7.	Út	Řím 3, 21-31	Spravedlnost z víry v Ježíše Krista
8.	St	Řím 4, 1-12	Abraháмова víra
9.	Čt	Řím 4, 13-25	Vzor víry pro křesťany
10.	Pá	Řím 5, 1-21	Smiřeni činem Ježíše Krista
11.	So		
12.	Ne	Řím 6, 1-23	Vysvobození k novému životu
13.	Po	Řím 7, 1-13	Víra a zákon
14.	Út	Řím 7, 14-25	Vnitřní boj
15.	St	Řím 8, 1-17	Život v Duchu
16.	Čt	Řím 8, 18-39	Vykoupení ze smrti
17.	Pá	Řím 9, 1-18	Izrael podle těla a podle ducha
18.	So		
19.	Ne	Řím 9, 19-32	Spása pohanů a poblouzení židů
20.	Po	Řím 10, 1-11	Poblouzení Izraele
21.	Út	Řím 10, 12-21	Židé a pohané
22.	St	Řím 11, 1-10	Zbytek Izraele
23.	Čt	Řím 11, 11-36	Pohané vštěpeni do Izraele
24.	Pá	Řím 12, 1-21	Služba Bohu v denním životě
25.	So		
26.	Ne	Řím 13, 1-14	Vztah k veřejné moci
27.	Po	Řím 14, 1-23	Vzájemná snášenlivost
28.	Út	Řím 15, 1-13	Povinnost silných ve víře
29.	St	Řím 15, 14-33	Apoštolova služba a přání
30.	Čt	Řím 16, 1-16	Doporučení a pozdravy

List Římanům (řec. *Prós Rhómáious* = Římanům); je vlastně dopisem apoštola Pavla, který je adresován křesťanské obci v Římě, převážně pohanského původu, již sice on nezaložil, ale odedávna ji toužil navštívit.

Pavel napsal tento list na konci své třetí misijní cesty v zimě r. 57/58 v Korintu. Po literární stránce jde o svědectví autorových vynikajících spisovatelských schopností. Ten v něm podává „své evangelium“, které obsahuje hlavní teologická témata: nauku o ospravedlnění, o zachovávání Zákona, o hříchu, ale též o Kristově spasitelském díle, a také o životě věřících v Duchu Svatém.

V životě církve prvních staletí sehrál tento spis důležitou roli. Bludař Marción ve starověku z něho vyvodil úplnou odluku křesťanství od Starého Zákona, svatý Augustin v něm zase našel teologické vysvětlení potřeby Boží milosti pro spásu člověka.

V rovině ekumény byl tento dopis kdysi textem „rozdělení křesťanů“, v současnosti je to paradoxně právě List Římanům, který se stává textem vzájemného sblížení všech křesťanských církví.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2016–2017 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00 (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (Jakub Kro-neisl), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.45 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ + středoškoláci – úterý 17.00 (B. Oudová Holcátová), místnost B

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: www.farnost-zizkov@efara.cz

Milada-Provinska@seznam.cz;

barbara.katerina@gmail.com

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

každý pátek 19.00–20.00

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství i nebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátosti.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

před každou mší svatou

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista.

Eucharistická adorace

každý první čtvrtek v měsíci u sv. Prokopa po mši sv. do 20.00 a poslední úterý v měsíci u sv. Anny od 17.30 do 18.00

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá druhá sobota 8.00–11.00

Každou druhou sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2017. Nová skupina „hledajících“ začala svá setkávání 19. května 2016.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěskách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uhrem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svatost smíření lze přijmout v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu v 17.20–17.55, v pátek od 17.20 a v průběhu mše sv. od 18.00, v případě potřeby i po mši sv., v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem společně. Kdykoliv můžete kontaktovat P. Víta Uhra (731 625 910) a požádat o udělení svátosti smíření a eucharistie, a to jak u Vás doma, tak i jakémkoliv nemocničním zařízení. Při vážném onemocnění nebo před vážným lékařským zákrokem Vám rád udělím svátost pomazání nemocných.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před nebo po mši sv. domluvit s ním nejvhodnější termín v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svatost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Zájemci ať se přihlásí osobně u P. Víta Uhra na tel. 731 625 910

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00⁴⁾			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁵⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾s latinským ordináři, 4krát ročně v tridentském ritu v kostele sv. Rocha

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut přede mši eucharistická adorace

³⁾v červenci a srpnu mše sv. nejsou, v době adventní zpíváme rořaty

⁴⁾každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. eucharistická adorace do 20.00

⁵⁾vždy druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	8.30–11.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P.Vít Uher
mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 28. 2. 2017	
výše dluhu (úvěr)	3 816 658, 76 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (únor 2017):	10 102 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha 3-Žižkov; administrátor: P. Vít Uher; redaktorka: Dana Bartošová, grafická úprava: Petra Tejnická. Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad: 250 ks; tisk: Petr Beran, www.pb-tisk.cz; výrobní cena: 10 Kč. Děkujeme za váš příspěvek

NEPRODEJNÉ

BŘEZEN 2017

290

PROKOPSKÉ LISTY
měsíčník nejen pro žižkovské farníky